

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/58/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319200802
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2319200802.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobkyne: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt C. D. XXXX/XX, E., zastúpenej: Advokátska kancelária BĀNOS & KOŠŪTOVÁ s.r.o., Hlavná 979/23, Galanta, IČO: 47 551 372, o 6.929,39 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 10. februára 2022 č. k. 26Csp/34/2019-360, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaná má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o zaplatenie 6.929,39 eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 18.5.2017 do zaplatenia (I.) a žalovanej priznal náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 100% (II.). Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 52 ods. 1 až 4, § 52a ods. 2, § 53 ods. 1 až 3, § 53c, § 54 ods. 2 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil uzatvorenou zmluvou o spotrebiteľskou úvere formou kreditnej platobnej karty stranami konania dňa 25.6.2015, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanej revolvingový úver. Podľa bodu 16.2 obchodných podmienok mala žalobkyňa 10.2.2017 vypovedať zmluvu, s účinnosťou po uplynutí dvojmesačnej výpovednej doby, začínajúcej plynúť dňom doručenia výpovede žalovanej. Výpoveď jej mala byť doručená 2.3.2017 (podľa bodu 19.6 písm. g/ obchodných podmienok), pričom výpovedná doba mala uplynúť 2.5.2017. Istina predstavovala rozdiel medzi všetkými debetnými obratmi (10.483,35 eur) a všetkými kreditnými obratmi (3.553,96 eur), vykonanými na účte žalovanej do účinnosti výpovede. Súd prvej inštancie konštatoval, že sa nepotvrdilo tvrdenie žalovanej o zneužití kreditnej karty, keďže žalobkyňa preukázala, že pri všetkých troch sporných transakciách bol správne zadán PIN kód.

2. Sporným medzi stranami, podľa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, bolo doručenie zásielky obsahujúcej výpoveď zmluvy žalovanej. Z podacieho hárku vyplynulo, že zásielka adresovaná žalovanej bola daná na poštovú prepravu 27.2.2017. Doručenie spornej výpovede žalobkyňa preukazovala elektronickým výstupom v listinnej forme spoločnosti Tatra Billing, a.s., zaoberajúcej sa poskytovaním komplexných služieb v oblasti transakčnej a marketingovej spolupráce. V elektronickom systéme EHP bolo uvedené, že zásielka sa vrátila s dátumom 27.2.2017. Výstup z elektronického systému subjektu bez bližšej konkretizácie jeho vzťahu k predmetu sporu, neobsahujúci podpis subjektu zodpovedajúceho za jeho obsah, vyhodnotil súd prvej inštancie ako nepreukazujúci spornú skutočnosť doručenia výpovede žalovanej. Správou Slovenskej pošty, a.s. bolo zistené, že požadované informácie poskytnúť nemohla, vzhľadom na trojročnú dobu uchovávania dokladov a údajov o zásielke. Súd prvej inštancie na základe uvedeného konštatoval, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno preukázania doručenia výpovede

žalovanej (vrátenie zásielky, prípadne dôvod jej vrátenia a čas vrátenia, v dôsledku čoho nebolo možné aplikovať stav fikcie doručenia v zmysle čl. 19 ods. 19.6 písm. g) všeobecných obchodných podmienok, pričom možnosť prípadnej aplikácie fikcie doručenia výpovede podľa čl. 19 ods. 19.6 písm. f/ Všeobecných obchodných podmienok odvolací súd vylúčil). V konaní tak nebolo preukázané, že žalobkyňa žalovanej doručila oznámenie o ukončení čerpania úverového rámca, vyčíslenie dlžnej sumy s určením dňa splatnosti. Žaloba ako nedôvodná bola preto zamietnutá. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov) a plným procesným úspechom žalovanej.

3. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa navrhujúc jeho zmenu vyhovením žalobe. Odvolanie odôvodnila nesprávnym právnym posúdením veci, porušením práva na spravodlivý proces, pričom súd prvej inštancie podľa názoru žalobkyne dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Pokiaľ súd považoval návrh žalobkyne za neúplný, mal ju vyzvať na doplnenie (opravu) v zmysle § 129 ods. 1 CSP. Žalobkyňa však na doplnenie žaloby ohľadom preukázania vzťahu prevádzkovateľa databázy s predmetom konania nebola vyzvaná. Bola jej tak odňatá možnosť uplatňovať procesné práva za účelom účinnej ochrany jej práv. Žalovaná nenamietala nepreukázaný vzťah prevádzkovateľa databázy s právnou predchodkyňou žalobkyne. Ak súd považoval za potrebné pre svoje rozhodnutie ďalšie skutkové tvrdenia ohľadom vzťahu prevádzkovateľa databázy s predmetom konania, mohol o to žalobkyňu požiadať aj podľa § 150 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie uvedeným spôsobom ale nepostupoval, znemožnil preto žalobkyni viesť kontradiktórne konanie a jeho rozhodnutie je prekvapivé.

4. Žalobkyňa v odvolaní argumentovala, že predložila rámcovú zmluvu na poskytovanie tlačových služieb a poštových služieb, preukazujúcu vzťah prevádzkovateľa databázy s predmetom konania (spoločnosť Cromwell, a. s., ktorá bola oprávnená poskytovať poštové služby na základe povolenia vydaného poštovým regulačným úradom a na základe rámcovej zmluvy zabezpečovala aj doručovanie poštových zásielok, písomností právneho predchodcu žalobkyne). Zásielka pod podacím číslom RE951916011 SK bola zasielaná žalovanej ako doporučený list, o čom žalobkyňa predložila podací hárok EPH009013069 (išlo o elektronický podací hárok, teda o službu, ktorú poskytuje Slovenská pošta, a. s., pričom odosielateľom zásielky bola spoločnosť Cromwell, a. s.). Pretože išlo o elektronický podací hárok, výstup neobsahoval podpis subjektu zodpovedajúceho za jeho obsah. Ten bol vygenerovaný zo zákaznickej zóny Moja ePošta. Podľa názoru žalobkyne bolo preukázané, že výpoveď zmluvy bola žalovanej doručovaná na adresu Železničiarska 1423/28, Galanta. Zásielka sa teda dostala do sféry dispozície žalovanej a požiadavka podľa § 45 ods. 1 O. z. bola zachovaná.

5. Žalobkyňa na podporu svojej argumentácie týkajúcej sa postupu súdu v prípade, ak žaloba neobsahuje dostatočné skutkové odôvodnenie (§ 129 ods. 1, 2 CSP), označila v odvolaní rozhodnutia odvolacích súdov, vzťahujúce sa aj na zisťovanie podstatných a rozhodujúcich skutočností podľa § 150 ods. 2 CSP (o ktoré súd mohol stranu žalobcu požiadať). Zdôraznila, že zmluva nebola ukončená podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaná nebola v omeškani so zaplatením splátok úveru. Nebol preto daný dôvod aplikovať tieto ustanovenia na daný prípad. Právna predchodkyňa žalobkyne využila svoje oprávnenie v zmysle čl. 11 bod 1 písm. b) zmluvy v spojení s čl. 4 ods. 2 zmluvy a bodu 16.2 obchodných podmienok a vypovedala zmluvu, pričom žalovanú súčasne vyzvala na úhradu zostávajúcej dlžnej sumy (zmluva bola vypovedaná z dôvodu, že kreditnú kartu ako doplnkový produkt veriteľ zaradil mimo hlavnú ponuku). Podľa bodu 16.6 obchodných podmienok ku dňu nadobudnutia účinnosti výpovede, najneskôr v lehote 15 kalendárnych dní, je klient povinný vyrovať všetky záväzky vyplývajúce zo zmluvy. Zánikom zmluvy nezanikla žalovanej povinnosť vysporiadať záväzky zo zmluvy.

6. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Žalobkyňa neuniesla v spore dôkazné bremeno, keďže tvrdené skutočnosti nepreukázala. Ako veriteľ konala v rozpore so zmluvnými podmienkami, vrátane obchodných podmienok, keďže žalovanej doposiaľ nedoručila oznámenie o ukončení čerpania úverového rámca, nevyčísliť dlžnú sumu, ani neurčila deň splatnosti. Žalovaná poukázala na list Slovenskej pošty, a.s., v zmysle ktorého je skartačná doba tri roky od podania zásielky. Žalobkyňa spôsob doručovania výpovede zmluvy nepreukázala v čase podania žaloby, kedy táto informácia mohla byť ešte poštou poskytnutá. Túto informáciu žalobkyňa nezisťovala, urobila tak až potom ako na uvedený nedostatok poukázal odvolací súd. Následne predložila len strohý údaj a neoficiálnu informáciu o tom, že zásielka

bola vrátená. Na základe predloženého nemožno dospieť k záveru, že zásielka bola skutočne vrátená a preto nemožno vychádzať z fikcie doručenia.

7. Žalovaná zdôraznila vo vyjadrení k odvolaniu, že odvolacie dôvody neboli v danom prípade naplnené. Žalobkyňa sa na žiadnom z pojednávaní nezúčastnila (ako ani jej zástupca). Žiadala, aby súd pojednával v jej neprítomnosti. Preto tvrdenie žalobkyne, že súd jej znemožnil uskutočňovať procesné práva, nemá právny základ. Mala rovnakú príležitosť a možnosť produkovať svoje vyjadrenia k podaniam protistrany, tieto osobne prezentovať na pojednávaní. V predloženej informácii žalobkyne sa iba uvádza, že zásielka bola vrátená, avšak nie je zrejmé kedy sa vrátila, prípadne z akého dôvodu. Na základe uvedeného nemožno mať za dostatočne preukázané samotné vrátenie zásielky, ako ani potvrdenú fikciu doručenia. Na spornosť doručovania výpovede žalovaná upozorňovala od podania odporu až po vydanie uznesenia o skončení dokazovania. Napriek tomu žalobkyňa uviedla, že pokiaľ by súd považoval predložený dôkaz za nepostačujúci, navrhla vykonať dopyt na Slovenskú poštu, a.s., za účelom oznámenia skutočnosti týkajúcej sa stavu doručenia zásielky. Slovenská pošta však reagovala zamietavo s odôvodnením, že tieto informácie uchováva po dobu troch rokov. Až v rámci odvolania žalobkyňa predložila údajnú zmluvu, graficky korigovanú, ktorá mala preukazovať (z pohľadu žalobkyne) zásadné skutočnosti. Z obsahu zápisnice o pojednávaní vyplynulo, že zákonný sudca prítomných oboznámil s doterajším priebehom konania. Následne vzhľadom na skutočnosť, že nemal žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, bolo vyhlásené dokazovanie za skončené. Žalovaná v závere vyjadrenia poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/122/2020, ako aj sp. zn. 4Cdo/72/2019 týkajúcich sa koncentrácie konania.

8. Žalobkyňa v odvolacej replike vyjadrila nesúhlas s vyjadrením žalovanej. Počas konania nebola žalobkyňa pasívna. Reagovala na vyjadrenia a predkladala dôkazy. Svoju neúčast na pojednávaní ospravedlnila.

9. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné a súd prvej inštancie vecne správne rozhodol.

10. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že právna predchodkyňa žalobkyne listom zo dňa 10.2.2017 vypovedala predmetnú zmluvu z dôvodu, že kreditnú kartu ako doplnkový produkt zaradila mimo hlavnú ponuku a ponúka oveľa výhodnejšie a jednoduchšie produkty (č. I. 8). Z podacieho hárku vyplynulo, že zásielka adresovaná žalovanej bola daná na poštovú prepravu 27.2.2017 (č. I. 9 opak). Súd prvej inštancie správne skonštatoval, že medzi stranami nebolo sporné, či bola zásielka odoslaná, ale sporným bolo, či zásielka bola žalovanej doručená (t.j. či sa dostala do jej dispozičnej sféry). Uvedená skutočnosť je rozhodujúca pre posúdenie žalobou uplatňovaného nároku, keďže žalobkyňa povinnosť úhrady žalovanej istiny a jej príslušenstva odvodzuje od okamihu zániku zmluvy.

11. Výpoveď predstavuje jednostranný hmotnoprávny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávnych úkonov v režime Občianskeho zákonníka predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t. j. že sa dostane do sféry jeho dispozície (§ 45 ods. 1 O. z., porov. tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 23Cdo/278/2011). Odvolací súd už v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí poukázal na ustanovenie § 45 ods. 1 O. z., ktoré upravuje účinky prejavu vôle voči neprítomnej osobe, pričom ide o kogentné ustanovenie zákona a jeho konštrukcia zabezpečuje spravodlivé vyvažovanie záujmov zmluvných strán.

12. Znamená to, že odosielateľ má mať na jednej strane istotu, že doručovaný právny úkon sa stane právne perfektným a vyvolá zamýšľané právne následky (aj v prípade, že by sa adresát vyhýbal prevzatíu zásielky, prípadne zmaril jej doručenie hoci i z nedbanlivosti). Adresátovi zase musí byť poskytnutá možnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu a istota, že účinky daného právneho úkonu nenastanú bez toho, že mu to bolo umožnené. Ak je obsahom zásielky právny úkon, zásielka sa považuje za doručenú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť

oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t. j. len čo sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície (R 27/2011).

13. Z povahy ustanovenia § 45 ods. 1 O. z. je zrejmé, že odchýlnu dohodu zmluvných strán (§ 54 ods. 1 O. z.), v podobe fikcie doručenia zásielky uplynutím určitého času po jej doručení, nepripúšťa (porov. zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu 24CoCsp/24/2020, s odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/36/2020).

14. Dôkazné bremeno je inštitútom procesného práva a rozumie sa ním procesná zodpovednosť strany konania za preukázanie svojich tvrdení. Úlohou súdu je potom označené a navrhnuté dôkazy stranami konania zákonným spôsobom vykonať, dôkazy vyhodnotiť podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho čo uviedli strany konania (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 5Obo/52/2010).

15. V danom spore niesla žalobkyňa (veriteľ a odosielateľ) dôkazné bremeno preukázania svojho tvrdenia o doručení zásielky žalovanej (obsahujúcej jednostranný adresovaný právny úkon veriteľa dlžníkovi – výpoveď zmluvy). Odosielateľom zásielky podľa tvrdenia žalobkyne bola spoločnosť Cromwell, a.s., ktorá ju odoslala na základe rámcovej zmluvy uzatvorenej s právnym predchodcom žalobkyne.

16. Odvolacia argumentácia žalobkyne o preukázaní doručenia výpovede zmluvy žalovanej nebola dôvodná, keďže nebolo preukázané, že zásielka sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej, ktorá uvedenú skutočnosť namietala. Preukázanou skutočnosťou zo strany žalobkyne bolo podanie predmetnej zásielky na poštovú prepravu, nie však jej doručenie.

17. Spotrebiteľ musí mať adekvátnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky, obsahujúcej tak významný právny úkon akým je výpoveď zmluvy, s ktorou sa tiež spája povinnosť úhrady dlžnej sumy. Povinnosťou poskytovateľa úveru je preto konať s odbornou starostlivosťou vo vzťahu k spotrebiteľovi, ku ktorej patrí i splnenie povinnosti riadneho doručenia výpovede. Veriteľ je povinný dôveryhodne preukázať, že spotrebiteľa s výpoveďou oboznámil, teda, že sa preukázateľne dostala do jeho dispozičnej sféry (porov. rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie Bakkaus C-449/13, podľa ktorého obozretný veriteľ si musí byť vedomý nevyhnutnosti zbierania a uchovávanía dôkazov o splnení svojich povinností).

18. V prejednávanvej veci predložené listinné dôkazy predstavujúce elektronický výstup, nepreukazujú konkrétny dátum vrátenia zásielky. Podľa podacieho hárku bola zásielka daná na poštovú prepravu 27.2.2017, nemohla byť preto rovnakého dňa 27.2.2017 aj vrátená (údaj v listine zo systému EPH). Vzhľadom na uplynulú tzv. skartačnú lehotu, informácie o pohybe zásielky prostredníctvom pošty už nie sú dostupné.

19. Vzhľadom k tomu, že účinok spornej výpovede mal podľa tvrdenia žalobkyne spočívať vo vzniku povinnosti žalovanej ako klienta vyrovnáť všetky svoje záväzky zo zmluvy, ku dňu nadobudnutia účinnosti výpovede, najneskôr do 15 kalendárnych dní (článok 16 ods. 16.2 a 16.6 obchodných podmienok účinných 1.12.2016), nepreukázanie spornej skutočnosti, že nastali účinky jednostranného prejavu vôle výpovede zmluvy voči žalovanej, malo za následok nepreukázanie právnej skutočnosti zániku zmluvy výpoveďou (ktorá nadobúda účinnosť uplynutím výpovednej doby, ktorá začína plynúť odo dňa doručenia písomnej výpovede druhej zmluvnej strane), konkrétneho dňa, vrátane počiatku plynutia výpovednej lehoty a teda žalobkyňa nepreukázala vznik povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni uplatňované peňažné plnenie (ohľadom ktorej skutočnosti žalobkyňa niesla dôkazné bremeno, no neúspešne). Žaloba musela byť preto zamietnutá.

20. Možno súhlasiť so žalovanou, že k aplikácii ustanovenia § 53 ods. 9 O. z. a § 565 O. z. nebol daný dôvod v prejednávanvej veci a jej odkaz v odvolaní na početné rozhodnutia odvolacích súdov sa týkal procesného postupu súdu v súvislosti s ustanovením § 129 ods. 1 CSP, ako aj § 150 a § 151 CSP, ktorý nebol právne významný pre tento spor.

21. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

22. Potvrdzujúci výrok odvolacieho súdu sa vzťahoval aj na rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania. Žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná, prislúchala plná náhrada trov konania voči žalobkyni v konaní neúspešnej. O výške náhrady trov konania má rozhodnúť súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia ktorým sa konanie končí, samostatným rozhodnutím (§ 262 ods. 2 CSP).

23. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná v plnom rozsahu, preto jej vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v odvolacom konaní neúspešnej. O náhrade trov odvolacieho konania bolo preto rozhodnuté tak, že žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.